

De helt store barrierer er kulturelle. Det er modstanden mod prævention, det er kvindesyndet og troen på, at religionen indeholder alle svarene på, hvordan et samfund bør indrettes, og vi må derfor gøre det til et ufravigeligt hovedkrav, at regeringerne i disse lande forpligter sig til at sætte ind på disse områder, og gøre det til en ufravigelig betingelse, når vi giver bistand eller andre hjælpeforanstaltninger.

Vækst forudsætter vilje til ordnede samfund, og viljen har ikke været til stede i mange af de muslimske og afrikanske lande, hvor korruption går forud for hæderlighed, og hvor religion går forud for rationel tænkning. Vi kan påvirke, fastsætte betingelser og rådgive, men hvis Vesten ikke tager den opgave alvorligt og får bragt orden i og kontrol over disse lande, er konsekvenserne helt uforudsigelige.

Her er afskaffelsen af landbrugsstøtteordninger og eksportsubsidier osv. en væsentlig hjælp. Nogle lande vil have større gavn af disse, bl.a. i Sydamerika, mens andre lande som de muslimske lande i den arabiske verden og Nordafrika og andre afrikanske lande har behov for helt andre strukturændringer end de her foreslåede.

På den baggrund skal vi udtrykke en principiel støtte til ideologien bag Enhedslistens forslag, men som sagt støtter vi den forhandlingsstrategi, som regeringen har lagt frem, fordi vi nu engang tror på, at det er det rette middel til afvikling af landbrugsstøtteordningerne.

Formanden:

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 18.35

Helle Sjelle (KF):

Da der også i dette tilfælde er tale om en uændret genfremsættelse af det beslutningsforslag, der blev behandlet i efteråret, har vores holdning til spørgsmålet om fastsættelse af en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier for landbrugsvarer heller ikke ændret sig.

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ligesom forslagsstillerne er foruroligede over konsekvenserne af diverse handelsforvridende støtteordninger. Hvis vi ønsker at skabe vækst og velstand over hele verden, forudsætter det, at vi bruger retfærdige spilleregler, og diverse handelsforvridende støtteordninger bør ikke være en del af billedet. Kun gennem en fri og retfærdig verdenshandel kan vi skabe velstand og udvikling for alle.

Vi skal derfor sikre en retfærdig samhandel mellem verdens lande ved at gøre en aktiv indsats for at afskaffe de handelsforvridende subsidier; det skal der ikke være nogen tvivl om. Vi deler således forslagsstillerens opfattelse af, at der bør gøres noget ved disse subsidier, der er konkurrence- og handelsforvridende, og som forhindrer vækst og velstand for millioner af mennesker over hele verden.

Når vi alligevel ikke kan støtte det fremsatte forslag – ud over at datoen allerede er overskredet – skyldes det, ligesom sidste gang forslaget var til behandling, den gældende forhandlingsdynamik og de forhandlingsprincipper, der findes i både EU og WTO. Vi er dog glade for, at forhandlingerne er kommet op at stå efter skuffelsen i Cancún, og at eksportsubsidierne nævnes i midtvejsaftalen, så man i det mindste nu er enige om, at de skal afvikles. Nu er det forhåbentlig blot et spørgsmål om at finde en dato, og den afhænger jo som sagt igen af andre forhandlinger om afviklingen af andre industrilandes støtteordninger. Der skal naturligvis være tale om en parallel udfasning af alle former for handelsforvridende støtteformer, for ellers er vi jo lige vidt.

Vi er i Det Konservative Folkeparti derfor enige med regeringen i, at det er mest hensigtsmæssigt at afvente de videre forhandlinger i WTO, og derfor støtter vi ikke forslaget.

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Heller ikke Det Radikale Venstre kan støtte forslaget – ikke blot af formelle grunde på grund af datoen, men også fordi vi synes, det er nødvendigt at respektere de forhandlingsstrukturer, der nu engang er etableret.

Når det er sagt, vil jeg godt understrege, at vi, på linje med hvad andre ordførere har sagt, er af den opfattelse, at subsidier og forskellige andre tiltag i den retning er af det onde og derfor bør afskaffes, og at vi selvfølgelig især bør gøre det af hensyn til de fattigste lande.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at gå lidt mere ind i – det behøver igen ikke være her og nu, da vi har endnu et forslag – hvad de reelle muligheder er, for at vi kan få fastsat en dato. Jeg forstod udenrigsministeren sådan, at næste runde nærmest var Hongkong i slutningen af året 2005, men det, man måske kunne spørge